

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال دوم
تاریخ چاپ ۱۳۸۸/۸/۳

۸۶۵

شماره چاپ

۳۵۹

شماره ثبت

یک شوری

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر

کمیسیونهای ارجاعی

قضائی و حقوقی

اصلی:

امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی:

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

شماره ۳۹۵۶۱/۱۴۵۰۰۵

تاریخ ۱۳۸۸/۷/۲۰

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر که بنا به پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۶/۴ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌گردد.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

نظر به لزوم استقرار روشمند همکاریهای قضائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر و با توجه به آثار مثبت ناشی از اتخاذ تدابیر و ایجاد بسترهای مناسب قانونی برای اتباع دو دولت و در راستای زمینه‌سازی برای گسترش مناسبات دو کشور و ارتقاء سطح همکاریهای دوجانبه و تحکیم مناسبات میان آنها، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر

ماده واحده- موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور
وزیر امور خارجه
وزیر دادگستری

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و حکومت دولت قطر که از این پس «طرفها» نامیده می‌شوند، نظر به علاقه متقابل به تحکیم روابط دوجانبه و برقراری همکاری مؤثر در زمینه انتقال محکومین بر پایه اصول حاکمیت ملی و عدم دخالت در امور داخلی طرف دیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

در اجراء مفاد این موافقتنامه، عبارتها و اصطلاحات زیر دارای همان معانی خواهد بود که در برابر آنها ذکر شده است مگر این که سیاق متن به گونه دیگری اقتضاء نماید.

۱- «کشور صادرکننده حکم» به کشوری اطلاق می‌شود که حکم به مجازات حبس یا دیگر مجازاتهای سالب آزادی زاجع به شخصی که ممکن است منتقل شود یا مبتقل شده است، از دادگاههای آن صادر شده باشد.

۲- «کشور اجراءکننده حکم» به کشوری اطلاق می‌شود که حکم به مجازات حبس و یا سالب آزادی را که درباره فرد دارای تابعیت او صادر شده در قلمرو خود اجراء می‌کند.

۳- «محکوم» به شخصی اطلاق می‌شود که توسط دادگاههای یکی از طرفها به علت ارتکاب جرم، به مجازات حبس یا سالب آزادی محکوم شده باشد.

۴- «اقارب شخص محکوم» به مفهومی است که در قانون دولت متبوع محکوم تعریف شده است.

۵- «مراجع صلاحیتدار طرفها» به دستگاههایی اطلاق می‌شود که طبق قوانین داخلی آنها در امر انتقال محکومین به هر نحو دخالت دارند.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

هر یک از طرفها طبق مفاد این موافقتنامه اشخاصی را که در قلمرو کشور صادرکننده حکم به حبس محکوم شده‌اند به منظور تحمل بقیه مجازات به کشور اجراءکننده حکم منتقل خواهد کرد.

ماده ۳- شرایط انتقال محکومین

۱- محکوم تحت شرایط زیر می تواند منتقل شود:

الف- محکوم دارای تابعیت کشور اجراءکننده حکم باشد.

ب- حکم صادره طبق قانون کشور صادرکننده حکم، قطعی و لازم الاجراء باشد.

پ- باقیمانده مجازات موضوع حکم صادره بیش از شش ماه باشد.

ت- محکوم، به انتقال خود کتباً رضایت داده یا با در نظر گرفتن وضعیت

جسمانی یا روانی او، اقارب یا نماینده قانونی وی یا یکی از طرفها، انتقال او را درخواست کند.

ث - محکوم جریمه ها و خسارتهایی را که در حکم تعیین گردیده است، پرداخت کرده باشد.

ج- طرفهای صادرکننده و اجراءکننده حکم، با انتقال شخص محکوم موافقت نمایند.

۲- در موارد استثنائی طرفها می توانند درباره انتقال اشخاص محکومی که باقیمانده مدت مجازات آنان کمتر از شش ماه می باشد، توافق نمایند.

ماده ۴- رد درخواست

درخواست انتقال در موارد زیر رد می شود:

۱- در صورتی که به اعتقاد هر یک از طرفها، انتقال محکوم، حاکمیت،

امنیت یا نظم عمومی آن را به خطر بیندازد یا مخالف قانون اساسی باشد.

۲- در صورتی که کشور صادر کننده حکم بر این باور باشد که انتقال محکوم بهانه‌ای خواهد بود برای محاکمه جرایم سیاسی که کشور اجراءکننده حکم در گذشته وی را به ارتکاب آن متهم کرده است.

۳- در صورتی که کشور صادر کننده حکم بر این باور باشد که محکوم در معرض شکنجه قرار خواهد گرفت.

۴- در صورتی که محکوم مجازاتهای مالی را اجراء نکرده باشد.

ماده ۵- اطلاعات راجع به اجراء

۱- کشور اجراءکننده حکم در مورد اجراءحکم اطلاعات زیر را برای کشور صادرکننده حکم فراهم خواهد نمود:

الف- در صورتی که محکوم پیش از اتمام مجازات در قلمرو کشور اجراءکننده حکم، متواری شود.

ب- در صورتی که کشور صادرکننده حکم گزارش خاصی را در مورد وضعیت محکوم درخواست کند.

۲- کشور صادرکننده حکم اقدامات به عمل آمده یا تصمیمات اتخاذ شده توسط خود و یا کشور اجراءکننده حکم را در مورد تقاضای انتقال، کتباً به محکوم اعلام خواهد کرد.

ماده ۶- مبادله اطلاعات

طرفها به طور سالیانه یا بنا به درخواست، اطلاعات راجع به محکومینی که اتباع یکدیگر هستند را مبادله خواهند کرد.

ماده ۷- درخواست انتقال

در صورت درخواست انتقال، کشور صادرکننده حکم، اسناد و اطلاعات زیر را برای کشور اجراءکننده حکم ارسال خواهد نمود، مگر آنکه طرفها به نحو دیگری توافق کنند:

۱- مشخصات محکوم از جمله نام، نام خانوادگی، نام پدر، محل و تاریخ تولد.

۲- اسناد تابعیت محکوم در صورت وجود.

۳- متون قانونی مستند صدور حکم محکومیت.

۴- درخواست محکوم یا نماینده قانونی یا اقارب او به انتقال طبق

جزء (ت) بند (۱) ماده (۳).

۵- رونوشت حکم محکومیت و تصمیم مراجع صلاحیتدار درباره اعتبار

قانونی آن.

۶- گواهی کشور صادرکننده حکم مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده،

مدت بازداشت قبل از محاکمه و نیز مدت باقیمانده مجازات.

۷- گواهی پزشکی راجع به وضعیت جسمانی و روانی محکوم.

ماده ۸ - ارائه اسناد

کشور اجراءکننده حکم در صورت درخواست کشور صادرکننده حکم،

اسناد زیر را ارائه خواهد نمود:

۱- سند یا گواهی دال بر اینکه محکوم، تابعیت کشور اجراءکننده حکم را

دارا است.

۲- نسخه‌ای از قانون کشور اجراءکننده حکم که به موجب آن فعل یا ترک فعل منتهی به محکومیت را در کشور اجراءکننده حکم، جرم شناخته است.

ماده ۹- بررسی رضایت به انتقال

۱- کشور صادرکننده حکم کسب اطمینان خواهد کرد که رضایت مذکور در جزء (ت) بند (۱) ماده (۳) این موافقتنامه به‌طور داوطلبانه با آزادی و آگاهی کامل از پیامدهای آن اعلام شده باشد.

۲- کشور اجراءکننده حکم حق دارد رضایت شخص محکوم و تحقق شرایط آن را که توسط کشور صادرکننده حکم اعلام شده از طریق مقامات کنسولی یا مجاری رسمی مورد توافق دیگر احراز کند.

ماده ۱۰- زمان، مکان و چگونگی انتقال

طرفها در اسرع وقت، محل، تاریخ و شرایط انتقال محکوم را با توافق یکدیگر تعیین خواهند کرد.

ماده ۱۱- هزینه‌های انتقال

کلیه هزینه‌های مربوط به انتقال شخص محکوم از زمانی که تحویل کشور اجراءکننده حکم می‌شود، به عهده کشور اجراءکننده حکم خواهد بود.

ماده ۱۲- ترتیبات اجراء حکم پس از انتقال

۱- کشور اجراءکننده حکم موظف است اجراء حکم محکومیت را بلافاصله به دستور مرجع صلاحیتدار خود ادامه دهد.

۲- کشور اجراءکننده حکم در صورت درخواست پیش از انتقال محکوم، طرف صادر کننده حکم را از اقداماتی که به عمل خواهد آورد مطلع خواهد کرد.

۳- اجراء حکم محکومیت تابع قوانین کشور اجراءکننده حکم خواهد بود و فقط آن کشور صلاحیت اتخاذ تمام تصمیم‌های مناسب در مورد محکوم را دارا خواهد بود.

۴- چنانچه محکومیت از نظر ماهیت با قانون کشور اجراءکننده حکم مغایر باشد یا در صورتی که قانون کشور اجراءکننده حکم تعدیل را ایجاب کند آن طرف می‌تواند از طریق مرجع صلاحیتدار خود محکومیت را با مجازات یا اقداماتی که طبق قوانین وی برای همان جرم مقرر گردیده است، تطبیق دهد.

۵- در صورت تبدیل محکومیت، کشور اجراءکننده حکم، آئین دادرسی خود را اعمال خواهد کرد و در هنگام تبدیل محکومیت مکلف است:

الف- به احراز جرم و انتساب آن به نحوی که در رأی صادره صراحتاً یا تلویحاً درج شده است، ملتزم باشد.

ب- مجازاتی را که مستلزم محرومیت از آزادی است به مجازات مالی تبدیل نکند.

پ- کل دوره مجازات سلب آزادی را که محکوم تحمل کرده است، کسر کند.

ت- مجازات صادره علیه محکوم را تشدید نکند یا مجازات کمتری که قانون کشور اجراءکننده حکم برای جرم یا جرائم ارتكابی مقرر نموده، تعیین نکند.

۶- در صورت تبدیل بعد از انتقال شخص محکوم، کشور اجراءکننده حکم باید محکوم را در بازداشت نگه دارد یا در غیر این صورت اطمینان حاصل کند که محکوم تا زمان رسیدگی به تبدیل مجازات در قلمرو آن طرف حضور خواهد داشت.

ماده ۱۳- عفو، بخشودگی و تخفیف

۱- کشور صادرکننده حکم می تواند محکومیت را طبق قوانین داخلی خود مورد عفو، بخشودگی و تخفیف قرار دهد.

۲- عفو یا بخشودگی یا تخفیف مجازات از سوی کشور اجراءکننده حکم در صورتی اعمال خواهد شد که موافقت کشور صادر کننده حکم اخذ شده باشد.

ماده ۱۴- تجدید نظر

فقط کشور صادرکننده حکم حق تجدیدنظر نسبت به حکم محکومیت شخص موضوع انتقال را دارد.

ماده ۱۵- عبور

هر یک از طرفها در صورت درخواست طرف دیگر در مورد عبور شخص محکوم از قلمرو کشور ثالث به مقصد طرف دیگر براساس موافقت کشور ثالث، مساعدت لازم را به عمل خواهد آورد.

ماده ۱۶- عطف به ماسبق شدن

مفاد این موافقتنامه نسبت به احکام صادره از دادگاههای هر یک از طرفها که قبیل از اعتبار یافتن آن صادر شده نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۷- نحوه ارتباط

در اجراء مفاد این موافقتنامه مراجع صلاحیتدار طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک با یکدیگر ارتباط برقرار می کنند.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافات

مراجع صلاحیتدار طرفها اختلافهای ناشی از تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را با مذاکره مستقیم یا از طریق مجاری دیپلماتیک به طور دوستانه حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۱۹- اصلاح موافقتنامه

هر یک از مفاد این موافقتنامه را می‌توان با توافق کتبی دو طرف و طبق تشریفات قانون اساسی جاری در دو کشور اصلاح نمود.

ماده ۲۰- مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ تبادل اسناد تصویب طبق تشریفات قانونی جاری در دو طرف برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد و خود به خود برای دوره یا دوره‌های مشابه تمدید خواهد شد، مگر این‌که یکی از طرفها شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط، تمایل خود را به پایان دادن به آن، کتباً به اطلاع طرف دیگر برساند.

انقضاء یا اختتام مدت اعتبار این موافقتنامه نسبت به درخواستهای انتقالی که در زمان اعتبار این موافقتنامه انجام گرفته است، تأثیری نخواهد داشت.

در تأیید موارد فوق، نمایندگان زیر به موجب اختیار اعطاء شده به آنها، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در شهر دوحه در تاریخ ۱۳۸۷/۱/۲۱ هجری شمسی مطابق با
۲۰۰۸/۴/۹ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم
گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد.
در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک قرار
خواهد گرفت.

از سوی

جمهوری اسلامی ایران

دکتر غلامحسین الهام

وزیر دادگستری

از سوی

حکومت دولت قطر

دکتر علی بن فطیس المری

دادستان کل

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان

تاریخ ثبت: ۱۳۸۹/۱/۵

شماره ثبت: ۱

شماره دفتر کل: ۲۷۱۷

شماره شناسه: ۱

صفحه: ۱۲

دایره چاپ و تکثیر